

ส่วนที่ 2

บริษัทที่ออกหลักทรัพย์

ชื่อบริษัท	:	บริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน) ("บริษัท")
ลักษณะการประกอบธุรกิจ	:	ผลิตและจำหน่ายเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	:	เลขที่ 88 อาคาร เอส เอส พี ทาวเวอร์ 3 ชั้น 18 ถนนสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
โทรศัพท์	:	0 2634 2222
โทรสาร	:	0 2634 4114
ที่ตั้งโรงงาน	:	55 หมู่ 5 เขตสวนอุตสาหกรรม เอส เอส พี ตำบลหนองละลอก อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง 21120
โทรศัพท์	:	0 3886 9323-32
โทรสาร	:	0 3886 9333
เลขทะเบียนบริษัท	:	บมจ. 597
โฮมเพจบริษัท	:	www.g-steel.com
ทุนจดทะเบียน	:	12,000 ล้านบาท
ทุนเรียกชำระแล้ว	:	8,200 ล้านบาท

บริษัทมีวัตถุประสงค์ในการนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหลักทรัพย์ไปใช้ดังนี้

วัตถุประสงค์การใช้เงิน	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	ระยะเวลาที่ใช้เงินโดยประมาณ
1. เพื่อลงทุนในโครงการขยายกำลังการผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อน (โปรดดูรายละเอียดในข้อ 6 โครงการในอนาคต)	2,325 – 2,550	18- 20 เดือน

1 ปัจจัยความเสี่ยง

ปัจจัยความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจของบริษัทที่อาจมีผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ และแนวทางในการป้องกันความเสี่ยง สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ความเสี่ยงด้านการผลิต

1.1.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ

ต้นทุนวัตถุดิบหลัก ซึ่งประกอบด้วย เศษเหล็ก (Scrap) และเหล็กดิบ (Pig Iron) เป็นต้นทุนหลักในการผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนของบริษัท โดยในปี 2547 ต้นทุนวัตถุดิบหลักคิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 69.9 ของต้นทุนการผลิตรวม และเนื่องจากอุตสาหกรรมเหล็กมีลักษณะเป็นวัฏจักรธุรกิจ ส่งผลให้ราคาเศษเหล็กและเหล็กดิบมีความผันผวนสูงเป็นผลให้ต้นทุนการผลิตของบริษัทมีความผันผวนสูงเช่นกัน ประกอบกับบริษัทซื้อเศษเหล็กและเหล็กดิบ ที่ราคาปัจจุบัน ณ วันที่สั่งซื้อ (Spot Price) ไม่ได้ทำการซื้อล่วงหน้าหรือทำสัญญาซื้อขายระยะยาว ทำให้บริษัทเผชิญความเสี่ยงของความผันผวนของราคาเศษเหล็กและเหล็กดิบมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แนวโน้มเศษเหล็กและเหล็กดิบมีการปรับราคาในทิศทางที่สูงขึ้น ซึ่งหากราคาขายเหล็กแผ่นรีดร้อนที่เพิ่มขึ้นตามวัฏจักรธุรกิจไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกับต้นทุนวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัท และความผันผวนของราคาวัตถุดิบหลักในแต่ละช่วงเวลา อาจส่งผลให้ผลประกอบการของบริษัทในแต่ละช่วงเวลาย้อนเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจฐานะการเงินและผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม โดยปกติราคาเศษเหล็กและเหล็กดิบจะเป็นไปตามกลไกตลาดโลก โดยราคาจะแปรผันตามความต้องการของเหล็กแผ่นรีดร้อน กล่าวคือ เมื่อความต้องการเหล็กแผ่นรีดร้อนซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของบริษัทมีมากขึ้น ราคาเศษเหล็กและเหล็กดิบซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักของบริษัท ก็จะปรับตัวขึ้นตามกลไกตลาดโลก ทำให้ส่วนต่างของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนและวัตถุดิบหลัก (Metal Spread) มีความผันผวนไม่มากนัก และมีทิศทางขึ้นลงตามกัน อีกทั้งการที่บริษัทมีสัญญาซื้อขายวัตถุดิบหลักในลักษณะ Consignment คือ ชำระค่าวัตถุดิบหลักเมื่อใช้จริงตามราคา ณ วันที่สั่งซื้อของ แต่อย่างไรก็ดี บริษัทยังคงมีการอัตราดอกเบี้ยของยอดค้างชำระ นับตั้งแต่วันที่ส่งของลงเรือจนถึงวันที่มีการชำระค่าเศษเหล็กหรือเหล็กดิบ บริษัทจึงสามารถตกลงราคาขายเหล็กแผ่นรีดร้อนกับลูกค้าได้โดยอาศัยข้อมูลต้นทุนวัตถุดิบหลักที่บริษัทสั่งซื้อเป็นต้นทุนหลักในการตั้งหรือกำหนดราคาขายผลิตภัณฑ์ ทำให้บริษัทได้รับความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาวัตถุดิบหลักลดน้อยลง นอกจากนี้ จากประสบการณ์ของผู้บริหารที่มีความเข้าใจกลไกตลาดและวัฏจักรทางธุรกิจเป็นอย่างดี ทำให้สามารถคาดการณ์สถานการณ์ภาวะตลาด และจัดการลดผลกระทบจากการผันผวนของราคาวัตถุดิบได้ในระดับหนึ่ง ดังนั้น บริษัทคาดว่าจะได้รับผลกระทบเพียงเล็กน้อยจากการผันผวนของราคาวัตถุดิบ

1.1.2 ความเสี่ยงในการพึ่งพาการสั่งวัตถุดิบหลักจากตัวแทนผู้จำหน่ายจำนวนน้อยราย

ในการผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนของบริษัท มีการใช้วัตถุดิบสำคัญซึ่งได้แก่ เศษเหล็ก และเหล็กดิบ ในสัดส่วนเท่ากับ 70 : 30 ซึ่งบริษัทสามารถซื้อเศษเหล็กได้จากตัวแทนจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ ในขณะที่บริษัทต้องนำเข้าเหล็กดิบจากต่างประเทศทั้งหมด อย่างไรก็ดี เศษเหล็กในประเทศมีจำนวนค่อนข้างจำกัดและมีคุณภาพไม่ดีเท่ากับเศษเหล็กนำเข้าจากต่างประเทศ บริษัทจึงนำเข้าเศษเหล็กส่วนใหญ่จากต่างประเทศ โดยมีสัดส่วนการสั่งซื้อเศษเหล็กจากต่างประเทศประมาณร้อยละ 82 ของปริมาณการสั่งซื้อเศษเหล็กทั้งหมดส่วนที่เหลือร้อยละ 18 เป็นการสั่งซื้อจากภายในประเทศ ที่ผ่านมาบริษัทสั่งซื้อและนำเข้าวัตถุดิบหลักแต่ละประเภทในสัดส่วนที่สูงจากตัวแทนจำหน่ายสามราย คือ เศษเหล็กประมาณร้อยละ 90 ของปริมาณสั่งซื้อทั้งหมด มาจาก Stena Metal Inc. เหล็กดิบประมาณร้อยละ 90 ของปริมาณสั่งซื้อทั้งหมด มาจาก Steel Base Trade AG และ Cargill International Trading Pte. Ltd. ซึ่งทั้งสามรายเป็นคู่ค้าของบริษัทมายาวนาน โดยเป็นการซื้อแบบ Consignment ซึ่งจะกำหนดราคาขายกัน ณ วันที่สั่งซื้อสินค้า แต่จะชำระเงินจริงเมื่อมีการเบิกใช้สินค้า แต่อย่างไรก็ดีบริษัทยังคงมีการอัตราดอกเบี้ยของยอดค้างชำระ นับตั้งแต่วันที่ส่งของลงเรือจนถึงวันที่มีการชำระค่าเศษเหล็กหรือเหล็กดิบ ในขณะที่สัดส่วนที่เหลือจะสั่งซื้อจากตัวแทนจำหน่ายรายย่อยอื่นๆ การที่บริษัทพึ่งพาตัวแทนจำหน่ายรายใหญ่เพียงสามรายในการจัดซื้อวัตถุดิบในแต่ละประเภทจึงอาจส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงหากตัวแทนจำหน่ายรายใดรายหนึ่งหรือทั้งสามรายไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบให้แก่บริษัทได้ (โปรดดูรายละเอียดในข้อ 5.3.1 สัญญาซื้อขายเศษเหล็ก และในข้อ 5.3.2 สัญญาซื้อขายเหล็กดิบ)

อนึ่ง ถึงแม้ว่าบริษัทจะพึ่งพาคู่ค้ารายใหญ่จำนวนน้อยราย แต่บริษัทคาดว่าความเสี่ยงดังกล่าวมีไม่มากนัก เนื่องจากบริษัทคู่ค้าแต่ละรายเป็นบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ ที่มีฐานะแข็งแกร่ง และอยู่ในธุรกิจนี้มายาวนาน อีกทั้งนโยบายการซื้อวัตถุดิบกับคู่ค้ารายใหญ่เฉพาะรายเป็นนโยบายการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจของบริษัท เนื่องจากบริษัทเล็งเห็นว่าราคาและปริมาณของเศษเหล็กและเหล็กดิบในตลาดโลกค่อนข้างผันผวน การสร้างพันธมิตรทางการค้าจะทำให้การสรรหาวัตถุดิบมีความแน่นอนมากยิ่งขึ้น เพราะผู้จำหน่ายจะทราบถึงความต้องการใช้วัตถุดิบของบริษัทอย่างสม่ำเสมอ บริษัทมีอำนาจต่อรองมากขึ้น ทำให้ราคาของบริษัทมีเสถียรภาพมากขึ้น

อย่างไรก็ดี บริษัทมิได้ละเลยการสร้างสายสัมพันธ์กับตัวแทนจำหน่ายวัตถุดิบรายอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศอีกหลายรายที่พร้อมจะให้การค้าและให้การสนับสนุนกับบริษัท โดยบริษัทมีนโยบายที่จะแบ่งปริมาณการสั่งซื้อวัตถุดิบส่วนน้อยให้กับตัวแทนรายอื่นๆ เพื่อรักษาความสัมพันธ์ทางธุรกิจไว้ ปัจจุบันมีตัวแทนจำหน่ายจากทั้งในและต่างประเทศรายใหม่ๆ เข้ามาติดต่อเพื่อทำการค้ากับบริษัทอยู่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาข้อเสนอทางธุรกิจที่เป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการ และในอนาคตบริษัทจะพิจารณาจัดหางบการเงินหมุนเวียนจากสถาบันการเงินเพื่อใช้ในการสั่งซื้อวัตถุดิบ ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่บริษัทสามารถสั่งซื้อวัตถุดิบจากตัวแทนจำหน่ายรายใหม่ๆ ได้

1.1.3 ความเสี่ยงในการจัดหาแหล่งพลังงาน การที่ต้นทุนพลังงานมีค่าสูงขึ้น และต้นทุนการขนส่งที่เพิ่มขึ้น

พลังงานเป็นปัจจัยหลักในการหลอมเศษเหล็กให้เป็นน้ำเหล็ก การหล่อแผ่นเหล็ก รวมทั้งการรีดแผ่นเหล็ก และต้นทุนพลังงานก็เป็นหนึ่งในต้นทุนหลักในกระบวนการผลิต โดยคิดเป็นประมาณร้อยละ 12 ของต้นทุนรวมในปี 2547 พลังงานที่ใช้ประกอบด้วยพลังงานไฟฟ้า และก๊าซธรรมชาติ รวมถึงก๊าซออกซิเจน ที่ช่วยเร่งกระบวนการเผาไหม้ ปัจจุบัน บริษัทได้ทำสัญญาผูกพันการจัดหาพลังงานกับผู้ผลิตพลังงานไว้ทั้งหมด ได้แก่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และ บริษัท มาบตาพุด อินดัสเทรียลแก๊ส จำกัด (ผู้ผลิตก๊าซออกซิเจน) ในปริมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินการผลิตของบริษัทในปัจจุบันและรวมถึงกำลังการผลิตส่วนขยายในอนาคต (ดูรายละเอียดในข้อ 5.3 สัญญาที่เกี่ยวข้อง) ถึงกระนั้น บริษัทก็มีความเสี่ยงจากการที่ผู้ผลิตพลังงานอาจไม่สามารถจัดส่งพลังงานได้ชั่วคราว เนื่องจากความบกพร่องในการดำเนินงานของผู้ผลิต ซึ่งอาจส่งผลบริษัทต้องลดหรือหยุดกระบวนการผลิตเนื่องจากไม่สามารถหาแหล่งพลังงานสำรองเพื่อใช้ในการผลิตได้ทันที การหยุดกระบวนการผลิตโดยเหตุดังกล่าวอาจทำให้บริษัทมีต้นทุนเพิ่มขึ้นเนื่องจากการหยุดชะงักของกระบวนการผลิต หรือ การเริ่มเดินเครื่องจักรใหม่ รวมทั้งการสูญเสียผลิตภัณฑ์ระหว่างผลิต นอกจากนี้ บริษัทยังอาจเผชิญปัญหาจากต้นทุนพลังงานทั้งก๊าซธรรมชาติและไฟฟ้าที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะภาวะที่ราคาน้ำมันดิบมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่ต้นปี 2547 เป็นต้นมา การปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมันดังกล่าวจะมีผลกระทบโดยตรงกับบริษัทในการคำนวณส่งวัตถุดิบและสินค้าเพิ่มขึ้น และผลกระทบในทางอ้อมกับบริษัทจากค่าพลังงานไฟฟ้าที่อาจปรับราคาสูงขึ้น (ค่า Ft) โดยที่บริษัทอาจจะไม่สามารถขึ้นราคาสินค้าให้ครอบคลุมต้นทุนในส่วนที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวได้ทันที เนื่องจากเงื่อนไขของสภาวะตลาดในขณะนั้นๆ ความเสี่ยงดังกล่าวอาจส่งผลกระทบในทางลบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และอนาคตในการดำเนินธุรกิจของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม ทั้งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นับเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายพลังงานรายใหญ่ของประเทศ ซึ่งมีระบบเครือข่ายการผลิตที่เชื่อมต่อถึงกัน และมีระบบจัดส่งพลังงานที่สมบูรณ์ ทำให้ความเสี่ยงในการที่จะไม่สามารถจัดส่งพลังงานให้แก่บริษัทน้อยมาก อย่างไรก็ตาม บริษัทก็มีระบบผลิตไฟฟ้าสำรองซึ่งสามารถใช้ทดแทนได้ทันทีเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ในส่วนของก๊าซออกซิเจน และไนโตรเจน ซึ่งใช้สำหรับช่วยให้เกิดการสันดาปในเตาหลอมไฟฟ้าเพื่อให้ประหยัดพลังงานไฟฟ้าในการหลอมเท่านั้น ซึ่งถึงแม้จะไม่มีพลังงานดังกล่าวใช้ชั่วคราวก็จะมีผลกระทบต่อสายการผลิตแต่อย่างใด ทั้งนี้ บริษัทมีสัญญาซื้อขายระยะยาวสำหรับก๊าซออกซิเจน และไนโตรเจน กับบริษัท มาบตาพุด อินดัสเทรียลแก๊ส จำกัด ซึ่งนับเป็นผู้ผลิตรายใหญ่รายหนึ่งในจังหวัดระยอง และหากเกิดปัญหาความบกพร่องไม่สามารถจัดส่งพลังงานดังกล่าวให้แก่บริษัทได้ชั่วคราว บริษัทก็มีการกำหนดเงื่อนไขไว้ให้บริษัท มาบตาพุด อินดัสเทรียลแก๊ส จำกัด จะต้องใช้ความพยายามในการจัดหาก๊าซสำรองมาป้อนแก่บริษัทในกรณีมีปัญหาทางด้านเทคนิคหรือเหตุสุดวิสัยเกิดขึ้น โดยทั้งนี้ที่ผ่านมาผู้ประกอบการด้านพลังงานทั้งสามรายดังกล่าวไม่เคยมีปัญหาขัดข้องในเรื่องการจัดส่งพลังงานให้แก่บริษัท

อนึ่ง สำหรับความมั่นคงในด้านแหล่งพลังงานในระยะยาว บริษัทคาดว่ามีความมั่นคงอย่างพอเพียงโดยบริษัทมีปริมาณความต้องการบริโภคพลังงานหลักดังต่อไปนี้ คือ

ปริมาณการใช้ไฟฟ้า บริษัทมีความต้องการสูงสุดประมาณ 200 เมกกะวัตต์ ซึ่งระบบสายส่งไฟฟ้าและสัญญาซื้อไฟฟ้าปัจจุบันที่มีอยู่สามารถจัดส่งพลังงานไฟฟ้าที่กำลังไฟฟ้าสูงสุดได้ถึง 331.5 เมกกะวัตต์ (โปรดดูรายละเอียดในข้อ 5.3.3 สัญญาซื้อขายไฟฟ้า)

สำหรับปริมาณก๊าซธรรมชาติ บริษัทมีความต้องการสูงสุดจำนวนประมาณ 1,132 ล้านบีทียูต่อวัน ซึ่งบริษัทมีสัญญาซื้อก๊าซธรรมชาติโดยมีปริมาณเฉลี่ยต่อวัน (MDCQ) จำนวน 3,458 ล้านบีทียู (โปรดดูรายละเอียดในข้อ 5.3.4 สัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติ)

นอกจากนี้ บริษัทคาดว่าต้นทุนพลังงานที่สูงขึ้นจะส่งผลกระทบต่อผลประกอบการไม่มากนัก เนื่องจากกระบวนการผลิตหลักของบริษัทใช้พลังงานในระดับเดียวกับคู่แข่งในอุตสาหกรรม ต้นทุนด้านพลังงานที่สูงขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อคู่แข่งในระดับเดียวกันด้วย

1.1.4 ความเสี่ยงจากการไม่สามารถหาเงินทุนมาขยายกิจการและความเสี่ยงอื่นๆ จากการขยายกิจการ

บริษัทมีแผนที่จะขยายกำลังการผลิตจากกำลังการผลิตสูงสุดที่ 1.8 ล้านตันต่อปีเป็น 3.4 ล้านตันต่อปี ในลักษณะ De-Bottleneck ซึ่งบริษัทมีความจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนประมาณ 320 ล้านบาท หรือคิดเป็นเงินรวมโดยประมาณ 12,800 ล้านบาทที่อัตราแลกเปลี่ยน 40 บาทต่อเหรียญ ซึ่งบริษัทอาจมีความเสี่ยงจากการไม่สามารถหาเงินทุนเพื่อลงทุนในโครงการขยายกำลังการผลิตดังกล่าวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปเงินกู้ยืม ถึงแม้ว่าเมื่อเดือนตุลาคม 2548 บริษัทได้ออกหุ้นกู้ต่างประเทศจำนวน 100 ล้านบาท หรือคิดเป็นเงินรวมโดยประมาณ 12,800 ล้านบาท โดยใช้อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 10.5 ซึ่งเงินดังกล่าวภายหลังหักค่าใช้จ่ายจำนวน 96.4 ล้านบาท จะนำไปใช้ในการขยายกำลังการผลิต อย่างไรก็ตาม บริษัทยังมีจำเป็นต้องหาแหล่งเงินทุนจำนวนหนึ่งจากการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนให้กับประชาชน หรือเงินทุนจากการดำเนินธุรกิจ หรือการกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนอื่นเพิ่มเติม เพื่อนำมาใช้ในการขยายกำลังการผลิต (ประมาณ 320 ล้านบาท หรือคิดเป็นเงินรวมโดยประมาณ 12,800 ล้านบาท) เนื่องจากปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจรุนแรงของประเทศในอดีต ส่งผลให้บริษัทประสบปัญหาทางการเงินและผลิตขาดระยะหนึ่ง จนเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ ซึ่งบริษัทได้ออกจากการฟื้นฟูกิจการแล้วตั้งแต่ปี 2546 และหากบริษัทสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินได้ก็อาจต้องรับภาระดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าอัตราตลาดปกติ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

นอกจากนี้บริษัทยังอาจเผชิญความเสี่ยงอื่นๆ เนื่องจากการขยายกำลังการผลิตอันได้แก่ การใช้เงินลงทุนที่สูงกว่าที่ได้ประมาณการไว้ (Cost Overrun) การขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเนื่องจากการจัดหาแหล่งเงินทุนหรือการซื้อเครื่องจักร การก่อสร้างที่ล่าช้ากว่ากำหนด การทดลองเดินเครื่องจักร (Test Run) ที่อาจจะไม่ประสบความสำเร็จ ทำให้ไม่สามารถผลิตสินค้าได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งความเสี่ยงด้านการตลาดที่อาจจะไม่สามารถขายสินค้าได้เนื่องจากความต้องการสินค้าในตลาดมีไม่เพียงพอ ความเสี่ยงจากการขยายกำลังการผลิตข้างต้น อาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

สำหรับด้านการหาแหล่งเงินทุนเพื่อการขยายกำลังการผลิตจำนวน 12,800 ล้านบาทนั้น บริษัทคาดว่าจะระดมทุนได้จากการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ประชาชน (IPO) ประกอบกับเงินทุนที่ได้จากการออกหุ้นกู้ต่างประเทศ ส่วนที่เหลือบริษัทมีแผนที่จะใช้กระแสเงินสดจากการดำเนินงานและหากเงินทุนดังกล่าวไม่เพียงพอ บริษัทมีความมั่นใจว่าจะสามารถหาแหล่งเงินทุนเพิ่มเติมได้ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบเงินกู้สถาบันทางการเงินหรือเงินกู้จากผู้ขายเครื่องจักร (Supplier Credit) หรือการออกหุ้นกู้ในประเทศ

เนื่องจากปัจจุบันบริษัทมีภาระดอกเบี้ยที่ต่ำประกอบกับมีโครงสร้างทุนที่แข็งแกร่ง คือมีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนที่ประมาณ 0.30 เท่าหลังการออกหุ้นกู้ต่างประเทศในเดือนตุลาคม 2548 ในขณะที่มีสินทรัพย์ที่ไม่ติดภาระผูกพันใดๆ กว่า 16,000 ล้านบาท ทำให้บริษัทเชื่อมั่นว่าจะสามารถระดมเงินกู้จากผู้ขายเครื่องจักรได้หากบริษัทมีความจำเป็น

สำหรับด้านการก่อสร้าง การควบคุมต้นทุน และการทดสอบระบบสำหรับส่วนขยายกำลังการผลิตนั้น บริษัทมีความมั่นใจว่าจะสามารถดำเนินการก่อสร้างโรงงานและติดตั้งเครื่องจักรได้ตามที่บริษัทได้วางแผนไว้ เนื่องจาก บริษัทมีนโยบายที่จะว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาดำเนินการก่อสร้างโรงงานและติดตั้งเครื่องจักรในลักษณะสัญญาเหมาเบ็ดเสร็จ (Turn Key Contract) ซึ่งจะสามารถกำหนดราคาก่อสร้างและอุปกรณ์ที่แน่นอน ทำให้มีโอกาสน้อยมากที่จะเกิด Cost Overrun และการก่อสร้างที่ล่าช้า เนื่องจากสัญญาว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ จะมีการระบุถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของโครงการขยายกำลังการผลิต และแผนระยะเวลาในการดำเนินการก่อสร้างที่ชัดเจน บริษัทจึงเชื่อว่าจะสามารถลดความเสี่ยงในด้านนี้ลงได้ ส่วนความเสี่ยงด้าน Cost Overrun จากอัตราแลกเปลี่ยนในส่วนค่าก่อสร้างและอุปกรณ์ที่เป็นเงินสกุลต่างประเทศนั้น บริษัทจะพิจารณาดำเนินการจัดหาเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนจากสถาบันการเงินต่างๆ ส่วนการดำเนินการผลิตในเชิงพาณิชย์ของส่วนขยายนั้น ปัจจุบัน บริษัทมีวิศวกรผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมนี้มาเป็นเวลายาวนาน นอกจากนี้ส่วนขยายกำลังการผลิตนั้นเป็นระบบเดียวกันกับระบบการผลิตในปัจจุบันของบริษัท ทำให้บริษัทมีความเชื่อว่า การทดลองเดินเครื่องจักรหลังการติดตั้งเครื่องจักรสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่ต้องการ

สำหรับการตลาด ข้อมูลจากสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย บ่งชี้ว่า ความต้องการใช้เหล็กแผ่นรีดร้อนในประเทศ ยังขยายตัวอยู่ในอัตราที่สูงกว่ากำลังการผลิตที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทำให้บริษัทมีความมั่นใจว่า ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดหลังจากขยายกำลังการผลิตจะเป็นที่ต้องการของตลาดในประเทศอย่างแน่นอน และบริษัทก็ยังสามารถส่งสินค้าออกไปขายยังต่างประเทศได้อีกด้วยเนื่องจากปัจจุบันความต้องการเหล็กรีดร้อนในตลาดโลกยังสูงกว่ากำลังการผลิตในช่วงระยะใกล้ถึงปานกลาง อีกทั้งแนวโน้มความต้องการยังเพิ่มสูงขึ้น อันเนื่องมาจากการเติบโตของเศรษฐกิจโลกและการพัฒนาประเทศของกลุ่มประเทศสังคมนิยมเดิมและประเทศกำลังพัฒนา ถึงแม้ว่ากลุ่มผู้ผลิตเหล็กรายใหญ่จะขยายกำลังการผลิตจนทำให้กำลังการผลิตเกินกว่าความต้องการบางช่วงเวลาในระยะยาว

1.1.5 ความเสี่ยงจากการมีโรงงานผลิตเพียงแห่งเดียว

การดำเนินธุรกิจ รวมถึงกระบวนการผลิตของบริษัททั้งหมดเกิดขึ้นที่โรงงานเพียงโรงเดียวซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดระยอง หากโรงงานดังกล่าวต้องปิดลง หรือเกิดเหตุขัดข้องที่ทำให้กระบวนการผลิตต้องหยุดดำเนินการ หรือเกิดความเสียหายในกระบวนการผลิตเนื่องจากเหตุสุดวิสัย เช่น แผ่นดินไหว อัคคีภัย หรืออุทกภัย เป็นต้น อาจส่งผลให้บริษัทต้องหยุดการผลิตและส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัท เชื่อว่าการเกิดเหตุขัดข้องที่จะทำให้กระบวนการผลิตต้องหยุดดำเนินการผลิตลงนั้นมีโอกาสเกิดขึ้นได้น้อยมาก เนื่องจากบริษัทมีพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านการผลิตเหล็ก และมีการฝึกอบรมพนักงานด้านการผลิตอย่างต่อเนื่อง ทำให้โอกาสที่จะเกิดเหตุขัดข้องที่จะทำให้กระบวนการผลิตต้องหยุดดำเนินการมีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นน้อยมาก (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ 1.8.2) นอกจากนี้บริษัทยังได้ดำเนินงานตามแผนงานซ่อมบำรุงรักษาเครื่องจักรตามระยะเวลาอย่างสม่ำเสมอ สภาพเครื่องจักรจึงมีความพร้อมสำหรับการใช้ในกระบวนการผลิตตลอดเวลา ส่วนกรณีความเสียหายในกระบวนการผลิตเนื่องจากเหตุสุดวิสัย เช่น แผ่นดินไหว อัคคีภัย หรืออุทกภัย นั้น ย่อมกระทบโดยตรงต่อการผลิต และต่อรายได้ของบริษัท ซึ่งบริษัทได้จัดทำกรมธรรม์ประกันภัยความเสี่ยงดังกล่าวไว้แล้ว (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยในข้อ 1.3.4) แต่ทั้งนี้กรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวยังมิได้ให้ความคุ้มครองกรณีการขาดรายได้ ซึ่งบริษัทกำลังอยู่ในขั้นตอนการเจรจากับบริษัทตัวแทนจัดหาประกันภัย เพื่อกำหนดอัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมและวงเงินคุ้มครองในกรณีขาดรายได้จากเหตุสุดวิสัยดังกล่าว โดยจะต้องพิจารณาถึงประสิทธิภาพสูงสุดของการใช้กำลังการผลิตประกอบด้วย ซึ่งคาดว่าจะได้ข้อสรุปกับตัวแทนจัดหาประกันภัยประเภทดังกล่าวในเวลาอันใกล้

1.1.6 ความเสี่ยงจากปัญหาการขาดแคลนน้ำที่ใช้ในการผลิต

บริษัทจำเป็นต้องพึ่งพาแหล่งน้ำดิบจำนวนประมาณ 3,000 ถึง 4,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เพื่อใช้ในการลดอุณหภูมิเหล็กหลังการผลิต จากผู้ผลิตน้ำดิบคือ บมจ. จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก (East Water) ซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตน้ำดิบสำหรับอุตสาหกรรมแหล่งเดียวในภาคตะวันออก โดยมีแหล่งน้ำสำคัญในพื้นที่จังหวัดระยองคือ อ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล และอ่างเก็บน้ำดอกกราย ซึ่งในอดีตสามารถจัดส่งน้ำในพื้นที่อุตสาหกรรมในจังหวัดระยองได้อย่างพอเพียง อย่างไรก็ตามในช่วงปีที่ผ่านมาเริ่มมีภาวะฝนแล้งในพื้นที่จังหวัดระยอง ทำให้มีข่าวทางหนังสือพิมพ์ว่า East Water อาจประสบปัญหาไม่สามารถส่งน้ำดิบได้ตามปกติ หากในปีนี้มีปริมาณฝนตกไม่เพียงพอเช่นเดียวกับปีที่แล้ว หากเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น บริษัทอาจประสบปัญหาขาดแคลนน้ำดิบในการผลิตจนต้องชะลอกำลังการผลิตหรือหยุดผลิต ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัทในอนาคต

East Water ได้แจ้งว่า บริษัทอยู่ระหว่างการจัดหาแหล่งน้ำเพิ่มอย่างเร่งด่วน โดยมีโครงการเดินท่อส่งน้ำจากแม่น้ำระยองเพื่อนำมาจัดเก็บในอ่างเก็บน้ำดังกล่าวเป็นกรณีเร่งด่วน และเพื่อความมั่นคงในระยะยาว East Water มีโครงการเดินท่อส่งน้ำจากอ่างเก็บน้ำปะแสร์ในพื้นที่อำเภอกาบัง เพื่อมาเก็บในอ่างเก็บน้ำดังกล่าวเป็นโครงการที่สอง ทำให้มั่นใจได้ว่าบริษัทจะไม่ขาดแคลนน้ำดิบในการผลิต

นอกจากนี้บริษัทยังมีแหล่งน้ำดิบสำรองจากบ่อเก็บน้ำบริเวณข้างเคียงซึ่งเป็นของบริษัท แอ็ดวานซ์ เมทัล แพบริเคชั่นส์ จำกัด ปัจจุบันบริษัทใช้น้ำดิบจากแหล่งดังกล่าวสำหรับกิจกรรมทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกับกระบวนการผลิต หากมีภาวะขาดแคลนน้ำขึ้นบริษัทสามารถผันน้ำดังกล่าวมาใช้ในการผลิตได้เป็นเวลา 2-3 เดือนซึ่งจะช่วยบรรเทาภาวะการขาดแคลนน้ำได้ระยะหนึ่ง

1.2 ความเสี่ยงด้านการตลาดและการจัดจำหน่าย

1.2.1 ความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาตลาดของผลิตภัณฑ์ อันเกิดจากวัฏจักรธุรกิจขาลง

เนื่องจากอุตสาหกรรมต่อเนื่องบางประเภทที่ใช้ผลิตภัณฑ์ของบริษัท เช่น อุตสาหกรรมการก่อสร้าง มีลักษณะขึ้นลงตามวัฏจักรธุรกิจ ส่งผลให้ความต้องการและราคาของผลิตภัณฑ์ของบริษัทมีความผันผวนไปตามวัฏจักรธุรกิจด้วย และอาจจะส่งผลต่อกำไรของบริษัทในอนาคตได้ในช่วงธุรกิจขาลง ความผันผวนของราคาตลาดของผลิตภัณฑ์จึงอาจเป็นผลให้รายได้ของบริษัทมีความผันผวนในแต่ละช่วงเวลา และอาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม ด้วยผลิตภัณฑ์ของบริษัท ซึ่งได้แก่ เหล็กแผ่นรีดร้อน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความต้องการนำไปใช้ในกลุ่มอุตสาหกรรมต่อเนื่องได้หลากหลายประเภท (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ 3.1 ลักษณะผลิตภัณฑ์และการให้บริการ) ผลกระทบจากความตกต่ำที่อาจเกิดขึ้นในอุตสาหกรรมต่อเนื่องบางประเภท เช่น อุตสาหกรรมการก่อสร้าง (ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เหล็กทรงยาวหรือเหล็กเส้น) ก็ไม่น่าจะส่งผลกระทบต่อความต้องการและราคาของผลิตภัณฑ์ของบริษัทมากนัก อย่างไรก็ตาม บริษัทคาดว่าด้วยประสิทธิภาพการผลิต และความสามารถในการแข่งขันในระดับปัจจุบัน หากเกิดภาวะความต้องการสินค้าลดต่ำลงมากในช่วงวัฏจักรธุรกิจขาลงแล้ว บริษัทก็ยังสามารถหันไปผลิตเพื่อการส่งออกเพิ่มขึ้น ซึ่งปัจจุบันบริษัทได้เริ่มมีการพัฒนาฐานตลาดในต่างประเทศไว้แล้ว อนึ่ง ความผันผวนของราคาผลิตภัณฑ์จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินการไม่มากนัก เพราะราคารับซื้อวัตถุดิบและราคาผลิตภัณฑ์มักจะแปรผันตามกัน ทำให้กำไรที่บริษัทได้รับมีความผันผวนเพียงเล็กน้อย (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับราคารับซื้อวัตถุดิบและราคาตลาดของผลิตภัณฑ์ในข้อ 3.4.4)

1.2.2 ความเสี่ยงจากการขายผ่านตัวแทนเป็นส่วนใหญ่

ปัจจุบันบริษัทขายสินค้าส่วนใหญ่ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 70 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด ผ่านบริษัทตัวแทนจำหน่ายหลักทั้งในและต่างประเทศ โดยขายผ่านตัวแทนจำหน่ายที่เป็นกลุ่มพันธมิตรการค้าประมาณร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด (ณ 30 กันยายน 2548 บริษัทขายผ่านตัวแทนรายใหญ่ที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20.5 ของรายได้จากการขายรวม) ซึ่งโดยทั่วไป ตัวแทนจำหน่ายจะซื้อสินค้าโดยชำระเป็นเงินสดหรือมีเครดิตการค้าระยะสั้น ทำให้บริษัทมีความต้องการใช้เงินทุนหมุนเวียนลดลง แต่ก็ส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการพึ่งพิงกลุ่มบริษัทตัวแทนในการจำหน่าย เนื่องจากบริษัทต้องพึ่งพาความสามารถในการดำเนินธุรกิจของตัวแทนจำหน่าย ประกอบกับบริษัทไม่มีสัญญาระยะยาวกับตัวแทนจำหน่าย ซึ่งอาจส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงที่จะได้รับเงื่อนไขทางการค้าที่ด้อยลง เนื่องจากการต่อรองของกลุ่มตัวแทนจำหน่ายที่มีอำนาจต่อรองสูงขึ้น ซึ่งหากเงื่อนไขไม่เป็นที่พอใจ บริษัทก็อาจไม่สามารถปรับเปลี่ยนตัวแทนจำหน่ายได้ทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความต้องการในผลิตภัณฑ์น้อยลง นอกจากนี้ การจำหน่ายผ่านตัวแทนจำหน่ายน่าจะส่งผลให้อัตราการทำการกำไรของบริษัทต่ำกว่าการจำหน่ายตรงให้กับลูกค้าผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ การพึ่งพิงตัวแทนจำหน่ายจึงอาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม การขายสินค้าผ่านตัวแทนจำหน่ายเป็นลักษณะปกติธุรกิจของอุตสาหกรรมเหล็ก โดยเฉพาะเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีราคาสูงและไม่สามารถแบ่งขายได้ (1 ม้วน จะมีน้ำหนักประมาณ 8 – 28 ตัน) การขายผ่านตัวแทนจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าการขายตรง เนื่องจากตัวแทนจำหน่ายจะคอยรวบรวมคำสั่งซื้อและส่งผลิตสินค้าในประเภทและคุณภาพเดียวกันครั้งละมากๆ ทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพการผลิตที่ดีกว่าการปรับเปลี่ยนการผลิตบ่อยครั้ง อีกทั้งตัวแทนจำหน่ายยังมีความเชี่ยวชาญในการกระจายสินค้า มีสายสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มลูกค้าหลากหลายประเภท อุตสาหกรรม ทำให้การกระจายสินค้าเป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากกว่า บริษัทจึงมีความเห็นว่าการขายผ่านตัวแทนจะช่วยเสริมสร้างการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของบริษัท

อนึ่ง หลังจากบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ บริษัทคาดว่าจะมีเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถระดมทุนได้ง่ายขึ้น บริษัทจึงมีนโยบายเพิ่มสัดส่วนการขายตรงไปยังลูกค้าผู้ใช้เหล็กรีดร้อนรายใหญ่เพิ่มขึ้นเพื่อกระจายฐานลูกค้าให้กว้างขึ้น

1.2.3 ความเสี่ยงจากการดำเนินธุรกิจที่มีความแข่งขันสูง

เนื่องจากบริษัทประกอบธุรกิจผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อน ซึ่งถือเป็นสินค้าอุปโภคพื้นฐาน และเป็นสินค้าที่มีการแข่งขันสูงโดยธรรมชาติ กล่าวคือ เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างความแตกต่างได้ยากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคุณภาพ จึงต้องแข่งขันกันในด้านราคาเป็นหลัก อีกทั้งบริษัทขายสินค้าส่วนใหญ่ในประเทศ คือประมาณร้อยละ 78 ของยอดขายทั้งหมด ทำให้บริษัทเผชิญความเสี่ยงจากการที่บริษัทคู่แข่งในประเทศ (สำหรับปัจจุบันมีคู่แข่งในประเทศอยู่ 2 รายคือ บมจ. สหวิริยา สตีล และ บมจ. นครไทยสตีลปมิล (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ 3.3.5) และต่างประเทศ โดยในปัจจุบันพบว่าผู้ผลิตเหล็กจากต่างประเทศเข้ามามีส่วนแสดงความจำเป็นในการขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจาก BOI ในการเข้ามาจัดตั้งโรงงานเหล็กและผลิตเหล็กครบวงจร ซึ่งอาจจะผลิตผลิตภัณฑ์บางชนิดที่แข่งขันโดยตรงกับบริษัท ทำให้บริษัทอาจเผชิญการแข่งขันด้านราคา สูงขึ้นซึ่งอาจส่งผลให้รายได้ อัตรากำไร หรือแม้แต่มูลค่าของบริษัทร่วงลง และอาจส่งผลกระทบต่อทางลบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ดี บริษัทเชื่อว่าปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินค้าเหล็กแผ่นรีดร้อนมากที่สุด คือ ราคาและคุณภาพ โดยนโยบายบริษัทที่ต้องการผลิตสินค้าคุณภาพ ภายใต้ราคาที่เหมาะสม ทำให้บริษัทคาดว่าจะสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างตลาดในประเทศพบว่า ยังมีการพึ่งพาการนำเข้าสูงถึง 2.3 ล้านตันในปี 2547 (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวโน้มอุตสาหกรรมเหล็กรีดร้อนในประเทศ ในข้อ 3.3.7) ทำให้บริษัทผลิตและจำหน่ายสินค้าส่วนใหญ่เพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ ทั้งนี้คาดว่าจะการแข่งขันในประเทศยังคงไม่สูงมากนักในระยะสั้นถึงปานกลาง ซึ่งมีสาเหตุจากในปัจจุบัน ประเทศจีนมีนโยบายที่จะปิดโรงงานเหล็กขนาดเล็กที่สร้างมลภาวะให้แก่ประเทศ จึงทำให้ปริมาณการผลิตเหล็กในประเทศจีนมีแนวโน้มลดลงประมาณ 60-80 ล้านตัน จากปริมาณที่ผลิตได้ในปัจจุบัน ทำให้กำลังการผลิตของประเทศจีนเหลือเพียง 200 ล้านตัน ซึ่งจะส่งผลให้ปริมาณการผลิตเหล็กในตลาดโลกลดลงตามไปด้วย ประกอบกับอุตสาหกรรมเหล็กโลกในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา เป็นช่วงที่มีความต้องการสูงขึ้นมากบริษัทจึงไม่น่าจะเผชิญคู่แข่งจากต่างประเทศจำนวนมากเหมือนในอดีต นอกจากนี้บริษัทได้มีการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศประมาณร้อยละ 22 ของยอดขายทั้งหมดในปี 2547 ทั้งนี้เพื่อรักษาลูกค้าและถือเป็นการเปิดตลาดต่างประเทศไว้รอโอกาสที่จะส่งสินค้าไปขายยังต่างประเทศในอนาคตได้ตลอดเวลาด้วย

1.3 ความเสี่ยงด้านการเงิน

1.3.1 ความเสี่ยงด้านความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

บริษัทมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากบริษัทมีรายได้ส่วนใหญ่เป็นเงินสกุลบาทในขณะที่ต้องสั่งซื้อวัตถุดิบหลักทั้งเศษเหล็กและเหล็กดิบจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ (ประมาณ 265 ล้านเหรียญสหรัฐ ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2548) ประกอบกับบริษัทได้ออกหุ้นกู้ต่างประเทศจำนวน 100 ล้านเหรียญสหรัฐในเดือนตุลาคม 2548 สิ้นสุดอายุในปี 2553 โดยมีอัตราดอกเบี้ยที่ร้อยละ 10.5 ทำให้ค่าใช้จ่ายในสกุลดอลลาร์เป็นจำนวนมาก และบริษัทไม่ได้ทำสัญญาป้องกันความเสี่ยงในด้านอัตราแลกเปลี่ยนกับธนาคารพาณิชย์ไว้ ดังนั้น ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจึงอาจส่งผลให้ต้นทุนของบริษัทสูงขึ้นโดยที่บริษัทไม่สามารถกำหนดราคาขายให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายส่วนที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ซึ่งอาจทำให้ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทลดลงและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน และในที่สุดอาจส่งผลกระทบต่อทางลบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทคาดว่าจะได้รับผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนบ้าง ถึงแม้ว่าบริษัทจะไม่ได้ทำสัญญาป้องกันความเสี่ยงในด้านอัตราแลกเปลี่ยนกับธนาคารพาณิชย์ไว้ ทั้งนี้เนื่องจากช่วงเวลาที่บริษัทชำระค่าวัตถุดิบกับช่วงเวลาที่กำหนดราคาขายสินค้าใกล้เคียงกันมาก นอกจากนี้ แม้ว่าวัตถุดิบของบริษัทมีการตกลงซื้อขายเป็นสกุลเงินดอลลาร์ แต่บริษัทสามารถปรับราคาขายในประเทศให้สอดคล้องกับอัตราแลกเปลี่ยนที่เปลี่ยนแปลงได้ ทำให้บริษัทสามารถลดผลกระทบจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนได้ในระดับหนึ่ง อนึ่ง ในอนาคตบริษัทจะพิจารณาดำเนินการจัดหาเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนจากสถาบันการเงินต่างๆ

1.3.2 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทได้ผ่านการปรับโครงสร้างหนี้

บริษัทได้เข้าสู่กระบวนการปรับโครงสร้างหนี้ 2 ครั้ง และปัจจุบันศาลได้มีคำสั่งให้บริษัทออกจากการฟื้นฟูกิจการ โดยบริษัทได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขได้อย่างครบถ้วน อย่างไรก็ตาม บริษัทยังอาจประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจอันเป็นผลจากการปรับโครงสร้างหนี้ดังกล่าว เช่น การหาแหล่งเงินทุน แหล่งเงินทุน การติดต่อซื้อขายกับคู่ค้าบางกลุ่ม ซึ่งประสบความเสียหายจากการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทรวมถึงคู่ค้ารายใหม่ที่ไม่มั่นใจในศักยภาพของบริษัท ทำให้บริษัทอาจมีภาระต้นทุนที่สูงขึ้นเนื่องจากอาจมีภาระดอกเบี้ยที่เพิ่มสูงขึ้นหรือภาระต้นทุนวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้นทำให้ผลประกอบการต่ำลงหรือไม่สามารถประกอบธุรกิจได้

อย่างไรก็ดี ภายหลังจากกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้ บริษัทมีฐานะทางการเงินที่เข้มแข็งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยบริษัทมีภาระหนี้สินน้อยลงอย่างมากกล่าวคือบริษัทไม่มีภาระเงินกู้ คงมีแต่ภาระหนี้สินภายใต้แผนฟื้นฟูกิจการ จำนวน 1,256 ล้านบาท โดยยังมีระยะเวลาการผ่อนชำระหนี้เป็นเวลานานถึง 13 ปีสิ้นสุดในปี 2561 (โปรดดูรายละเอียดในข้อ 2.1 ลำดับเหตุการณ์การฟื้นฟูกิจการ) ทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะสามารถหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนใหม่ได้ง่ายขึ้น ประกอบกับการที่บริษัทยังมีสายสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มคู่ค้าส่วนใหญ่ ทำให้บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างราบรื่นโดยไม่มีภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้น

1.3.3 ความเสี่ยงจากการที่ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยอาจไม่คุ้มครองความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นอย่างเพียงพอ

จากเหตุการณ์ก่อการร้ายเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 ส่งผลให้บริษัทประกันภัยต่างๆ เปลี่ยนแปลงนโยบายในการให้ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันวินาศภัยที่เกี่ยวข้องกับสงคราม การก่อการร้าย หรือวินาศภัยอื่นๆ และเนื่องจากบริษัทประกอบธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมหนัก ดังนั้น บริษัทจึงอาจไม่สามารถจัดหากรมธรรม์ประกันภัยที่เหมาะสมหรือคุ้มครองความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งหมด ส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงจากความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นที่อาจสูงกว่าความคุ้มครองตามกรมธรรม์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม จนถึงปัจจุบันบริษัทได้จัดหากรมธรรม์ที่จ่ายค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุ วินาศภัยได้อย่างครบถ้วน และเท่าที่คู่แข่งหรือบริษัทในอุตสาหกรรมโดยทั่วไปพึงจัดหา โดยบริษัทได้ทำกรมธรรม์ประกันความเสี่ยงภัยทรัพย์สินกับบริษัท เทเวศประกันภัย จำกัด (มหาชน) บริษัท อลิอันซ์ ซี.พี.ประกันภัย จำกัด บริษัท โรยัลแอนด์ซันอัลลายแอนด์ประกันภัย จำกัด บริษัท ประกันภัยศรีเมือง จำกัด บริษัท เมืองไทยประกันภัย จำกัด บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ศรีอยุธยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) (กลุ่มบริษัทประกันร่วม) ซึ่งให้ความคุ้มครองครอบคลุมความเสี่ยงในทุกด้าน (All Risks Policy) คิดเป็นมูลค่าเงินเอาประกันภัยทรัพย์สินรวมทั้งสิ้น 12,484,333,355 บาท ซึ่งเทียบเท่ามูลค่าทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอาคารสิ่งปลูกสร้างของบริษัท

1.3.4 ความเสี่ยงจากการไม่สามารถชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยสำหรับหุ้นกู้ต่างประเทศ รวมถึงความเสี่ยงจากสิทธิของผู้ถือหุ้นในการไถ่ถอน (Put option)

บริษัทอาจมีความเสี่ยงจากการไม่สามารถชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย เนื่องจากบริษัทมีการออกหุ้นกู้ต่างประเทศในสกุลเงินเหรียญดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นหุ้นกู้ไม่มีหลักประกันและไม่ด้อยสิทธิจำนวนเงิน 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยหุ้นกู้ดังกล่าวมีอัตราดอกเบี้ยที่ร้อยละ 10.5 ต่อปีโดยจ่ายดอกเบี้ยทุก 6 เดือน และมีกำหนดชำระคืนเงินต้นครั้งเดียวเมื่อครบกำหนดในวันที่ 4 ตุลาคม 2553 (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ 8.5) สืบเนื่องจากทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยดังกล่าวมีปริมาณค่อนข้างสูง บริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการมีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานไม่พอเพียง รวมถึงอาจไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนอื่นมาชำระคืนหุ้นกู้ดังกล่าว อนึ่งถึงแม้ว่าบริษัทสามารถชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยได้ บริษัทยังคงมีความเสี่ยงจากการที่ผลการดำเนินการตกต่ำลงซึ่งมีสาเหตุจากภาระดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้บริษัทยังมีความเสี่ยงจากสิทธิของผู้ถือหุ้นในการไถ่ถอน (Put option) ที่ผู้ถือครองหุ้นกู้สามารถขายคืนหุ้นกู้ให้กับบริษัทก่อนกำหนดในอัตราร้อยละ 101 หากมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งบริษัทอาจไม่สามารถหาเงินมาชำระคืนได้หากผู้ถือหุ้นกู้ใช้สิทธิ

บริษัทคาดว่า บริษัทมีความสามารถเพียงพอที่จะชำระดอกเบี้ยในแต่ละปีได้ โดยพิจารณาจากผลกำไรในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2548 เป็นจำนวน 2,090 ล้านบาท และกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเป็นจำนวน 871 ล้านบาท สำหรับการชำระคืนเงินต้นนั้น บริษัทคาดว่าเมื่อถึงเวลาดังกล่าว บริษัทจะสามารถหาแหล่งเงินทุนมาชำระได้เช่นกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากบริษัทมีผลกำไรจากการดำเนินงานที่เติบโตอย่างต่อเนื่องประกอบกับมีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนที่ค่อนข้างต่ำ ทำให้การหาเงินทุนมาทดแทนเป็นไปได้ไม่ยากนัก

หนึ่งสำหรับความเสี่ยงที่บริษัทจะมีผลการดำเนินการตกต่ำลงนั้น บริษัทคาดว่าในระยะยาวไม่น่าจะมีผลกระทบ เนื่องจากบริษัทนำเงินกู้ดังกล่าวไปใช้ในการขยายกำลังการผลิต ซึ่งจะทำให้บริษัทมีกระแสเงินสดเพิ่มมากกว่าการดอกเบี้ย อีกทั้งบริษัทยังสามารถเรียกหุ้นกู้คืนก่อนกำหนดได้ภายใต้ข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิของบริษัทในการไถ่ถอนหุ้นกู้ เพื่อลดภาระดอกเบี้ย

นอกจากนี้สำหรับความเสี่ยงจากสิทธิของผู้ถือหุ้นในการไถ่ถอน (Put option) นั้น บริษัทมั่นใจว่ากลุ่มผู้ถือหุ้นปัจจุบันจะให้การสนับสนุนบริษัทในระยะยาว ทำให้บริษัทมั่นใจว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญในระยะอันใกล้

1.4 ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม และด้านบุคลากร

1.4.1 ความเสี่ยงจากการผลิตที่อาจก่อให้เกิดมลภาวะ

บริษัทประกอบธุรกิจในการผลิตเหล็กแผ่น ซึ่งมีทั้งกระบวนการหลอม หล่อ และรีด ซึ่งโดยปกติอุตสาหกรรมดังกล่าว อาจก่อให้เกิดมลภาวะได้ ทั้งในด้านฝุ่นละอองที่ปนเปื้อนในอากาศ โลหะหนักที่ปนเปื้อนในน้ำ และอุณหภูมิของน้ำที่ผ่านกระบวนการผลิต รวมถึงมลพิษทางเสียงที่อาจเกิดขึ้นจากระดับความดังของเสียงเกินกว่ามาตรฐาน ซึ่งบริษัทได้จัดให้มีระบบควบคุมมลภาวะซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน แต่ทั้งนี้ บริษัทก็ยังมีความเสี่ยงจากการที่บริษัทอาจตรวจไม่พบมลภาวะหรือมลพิษที่สร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจทำให้บริษัทมีต้นทุนเพิ่มขึ้นเนื่องจากการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมซึ่งถูกทำลาย หรือบริษัทอาจต้องเพิ่มระบบตรวจสอบและควบคุมมลภาวะให้สอดคล้องกับกฎหมายหรือข้อกำหนดที่อาจเข้มงวดขึ้นในอนาคต ทำให้บริษัทมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น รวมถึง ค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นจากการถูกฟ้องร้องหากบริษัทไม่สามารถลดมลภาวะหรือมลพิษที่เกิดขึ้นได้ และในที่สุด อาจส่งผลกระทบในทางลบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ดี บริษัทมีระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำที่สามารถนำน้ำที่ผ่านกระบวนการผลิตกลับมาใช้ใหม่ โดยไม่ปล่อยทิ้งลงสู่แหล่งสาธารณะให้สูญเปล่าไป และมีระบบบำบัดฝุ่นละอองและมลพิษทางอากาศที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งจากรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่หน่วยงานจากภายนอกได้จัดทำขึ้นพบว่า ระดับมลภาวะของเสียที่ปล่อยออกจากกระบวนการผลิต และคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงงานและบริเวณโดยรอบอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานที่ประกาศบังคับไม่ให้โรงงานปล่อยของเสียเกินที่กำหนดของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยกเว้นระดับเสียงที่เกินมาตรฐานเฉพาะในบริเวณเตาหลอมไฟฟ้า ซึ่งตามข้อเสนอมาตรการป้องกันดังกล่าวของบริษัทที่เสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้รับการผ่อนปรนมาตรฐานดังกล่าวให้ นั้น โดยให้ทางบริษัทจัดหาอุปกรณ์ป้องกันเสียงให้แก่พนักงานที่ทำงานอยู่ในบริเวณนั้น และบริษัทยังมีกฎระเบียบที่เคร่งครัดที่กำหนดให้พนักงานที่มีหน้าที่เท่าที่จำเป็นเท่านั้นที่สามารถอยู่ในบริเวณนั้นได้ และต้องสวมชุดอุปกรณ์ป้องกัน ส่วนพนักงานที่เหลือจะอยู่ในห้องควบคุมการผลิตที่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศ และเป็นห้องที่ควบคุมระดับเสียงให้อยู่ในระดับมาตรฐาน จึงอาจกล่าวได้ว่าความเสี่ยงจากการผลิตที่อาจก่อให้เกิดมลภาวะจนกระทบต่อผลประโยชน์ของบริษัทมีไม่มากนัก

1.4.2 ความเสี่ยงจากการที่ดำเนินธุรกิจที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อพนักงาน

บริษัทประกอบธุรกิจที่เป็นอุตสาหกรรมหนัก ทำให้พนักงานของบริษัทอาจได้รับอันตรายที่เกิดจากกระบวนการหลอม เหล็ก รีดเหล็ก และการขนถ่ายวัสดุที่มีน้ำหนักมาก ซึ่งอาจส่งผลทำให้บริษัทมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากฟ้องร้องเรียก

ค่าเสียหายจากผู้ที่ได้รับอันตราย รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากค่าปรับที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ดี บริษัทมีแผนฉุกเฉิน (Emergency Plan) และมาตรการรักษาความปลอดภัยในขณะทำงานที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อป้องกันหรือลดอัตราความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน ทั้งนี้ในกรณีหากเกิดอุบัติเหตุกับพนักงานในขณะทำงาน นอกจากพนักงานจะได้รับสิทธิเบิกค่าชดเชยจากกองทุนเงินทดแทนของสำนักงานประกันสังคมในฐานะเป็นพนักงานแล้ว บริษัทยังจัดให้มีประกันภัยกลุ่ม ซึ่งทำไว้กับบริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด ซึ่งพนักงานทุกคนสามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลในกรณีเจ็บป่วยไม่ว่าจะเกิดจากการปฏิบัติงานหรือไม่และยังจะได้รับเงินชดเชยในกรณีเกิดอุบัติเหตุจนถึงขั้นเสียชีวิตให้กับพนักงานทุกคนด้วย ทั้งนี้จากข้อมูลในอดีตพบว่า สถิติการเกิดอุบัติเหตุของบริษัทตั้งแต่ก่อตั้งโรงงานมีอัตราต่ำมาก และไม่เคยมีกรณีร้องเรียนเรียกค่าเสียหายจากพนักงานเลย

1.5 ความเสี่ยงเกี่ยวกับนโยบายภาครัฐ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

1.5.1 ความเสี่ยงในการยกเลิกกฎหมายมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด

ในช่วงก่อนปี 2546 กลุ่มผู้ผลิตในประเทศต่างประสบปัญหาในการแข่งขัน เนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตเหล็กรายใหญ่ของโลกได้เข้ามาทุ่มตลาดในประเทศไทย ทำให้ภาครัฐได้ออกมาตรการภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด มีผลบังคับใช้จนถึงปี 2551 ซึ่งหลังช่วงเวลาดังกล่าว บริษัทอาจไม่ได้รับการคุ้มครองจากการทุ่มตลาดของผู้ผลิตรายใหญ่จากต่างประเทศ อีกทั้งภาครัฐอาจมีมาตรการยกเลิกหรือผ่อนผันเป็นการชั่วคราว หากเกิดภาวะเหล็กขาดแคลนในประเทศ การยกเลิกมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดดังกล่าวอาจส่งผลให้การแข่งขันในประเทศรุนแรงขึ้นหากผู้ผลิตในต่างประเทศเข้ามาแข่งขันในตลาดในประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

นอกจากนี้ ในปัจจุบันผู้ผลิตในหลายประเทศได้ทยอยยื่นขอให้คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดได้ทบทวนมาตรการดังกล่าวที่มีผลบังคับใช้ต่อบริษัทดังกล่าว เช่น Nippon Steel Corporation และ JFE Steel Corporation ประเทศญี่ปุ่น และ Ilyich Iron & Steel Works of Mariupol ประเทศยูเครน ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการลดภาษี AD ของ JFE Steel Corporation จากร้อยละ 36.25 เหลือเพียงร้อยละ 3.22 และสำหรับบริษัทอื่นยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณา ซึ่งหากคณะกรรมการฯ มีมติให้ยกเลิกมาตรการทุ่มตลาดกับรายใดเพิ่มเติม ย่อมทำให้บริษัทเผชิญการแข่งขันเพิ่มขึ้นสำหรับแนวทางการยกเลิกมาตรการการทุ่มตลาดนั้น ผู้บริหารของบริษัทคาดว่าโอกาสในการยกเลิกมาตรการดังกล่าวทั้งหมดในระยะอันใกล้นี้คงมีไม่มากนัก หากแต่มีความเป็นไปได้ที่คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดจะพิจารณายกเลิกมาตรการดังกล่าวกับผู้ผลิตเป็นรายๆ ไป หากผู้ผลิตรายนั้นยื่นเรื่องขอให้ทบทวน

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันบริษัทใช้เทคโนโลยีการผลิตอันทันสมัย ซึ่งมีขีดความสามารถในการผลิตสินค้าได้รวดเร็วและมีคุณภาพทัดเทียมคู่แข่งในตลาดโลก ตลอดจนมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตจนทำให้ต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ ทั้งนี้หากไม่มีมาตรการคุ้มครองดังกล่าว บริษัทก็คาดว่าจะยังคงสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดในประเทศและตลาดโลก

1.5.2 ความเสี่ยงจากการเจรจาเขตการค้าเสรี (FTA) ซึ่งครอบคลุมถึงสินค้าเหล็กอีกรีดร้อน

ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ระหว่างการเจรจาเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศ ซึ่งการเจรจาเขตการค้าเสรี (FTA) ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหล็ก คือ การเจรจาเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับญี่ปุ่น ซึ่งในการเจรจาครั้งล่าสุดทางฝ่ายญี่ปุ่นต้องการให้ไทยลดภาษีเหล็กอีกรีดร้อนลงเหลือร้อยละ 0 ในทันทีหากแต่ประเทศไทยต้องการให้คงอัตราภาษีดังกล่าวในระดับเดิมที่ร้อยละ 5 เป็นระยะเวลา 10 ปีและทยอยลดตั้งแต่ปีที่ 11 จนเหลือร้อยละ 0 ในปี 15 ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวยังหาข้อสรุปไม่ได้ หากข้อสรุปเป็นไปตามข้อเสนอของฝ่ายญี่ปุ่น บริษัทอาจได้รับผลกระทบจากการเข้ามาแข่งขันมากขึ้นจากผู้ผลิตเหล็กอีกรีดร้อนประเทศญี่ปุ่นซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในอนาคตได้ นอกจากนี้หากภาครัฐยังคงดำเนินการเจรจาเขตการค้าเสรีกับชาติอื่นโดยมีสินค้าเหล็กอีกรีดร้อนเข้าไปเกี่ยวข้อง บริษัทอาจจะได้รับผลกระทบจากคู่แข่งที่เพิ่มสูงขึ้น

บริษัทคาดว่าหากการเจรจาเขตการค้าเสรีไทยญี่ปุ่นได้ข้อสรุปตามข้อเสนอของประเทศญี่ปุ่น บริษัทจะได้รับผลกระทบไม่มากนักทั้งนี้เพราะ กลุ่มผู้ผลิตในประเทศญี่ปุ่นส่วนใหญ่ถูกเรียกเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดอยู่ และหากในอนาคตมาตรการดังกล่าวสิ้นสุดลงหรือได้รับการผ่อนผัน บริษัทมั่นใจในศักยภาพการผลิตของบริษัทที่จะสามารถแข่งขันได้กับคู่แข่งทั้งในและต่างประเทศ

1.5.3 ความเสี่ยงจากการควบคุมราคาของภาครัฐ

ปัจจุบันตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ เหล็กแผ่นถือเป็นสินค้าควบคุมและมีการกำหนดเพดานราคาขายสูงสุดสำหรับผู้ผลิตแต่ละราย ในการขอขึ้นราคาสินค้าเกินกว่าเพดานราคาที่กำหนด ผู้ผลิตแต่ละรายจะต้องแจ้งข้อมูลแก่ภาครัฐเพื่อขอปรับราคาและหากภายใน 7 วัน ภาครัฐไม่ปฏิเสธการขอขึ้นราคาดังกล่าว ผู้ผลิตจึงสามารถปรับขึ้นราคาสินค้าได้ อย่างไรก็ตาม บริษัทอาจมีความเสี่ยงจากการที่ไม่ได้รับอนุมัติจากภาครัฐให้ปรับขึ้นราคาสินค้า หรือบริษัทอาจไม่สามารถปรับราคาได้ทันกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้น การควบคุมราคาของภาครัฐจึงอาจส่งผลกระทบในทางลบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อนึ่ง จากที่ผ่านมา บริษัทสามารถปรับขึ้นราคาได้ทันกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้น โดยบริษัทต้องแบกรับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นในปริมาณที่น้อยมาก นอกจากนี้ บริษัทยังสามารถส่งสินค้าออกไปขายยังต่างประเทศในราคาดังกล่าว ซึ่งราคาดังกล่าวเป็นราคาที่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงได้โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการขายในประเทศเพียงอย่างเดียว หากราคาในประเทศไม่สามารถปรับตัวตามภาวะต้นทุนที่แท้จริง

1.5.4 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทดำเนินธุรกิจที่นโยบายของรัฐส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์การสูง

บริษัทประกอบธุรกิจในอุตสาหกรรมหนักที่นโยบายของภาครัฐอาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์การสูงของบริษัทอย่างสูง และเนื่องจากปัจจุบันบริษัทได้สิทธิพิเศษในด้านภาษีจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และได้รับความคุ้มครองตลาดภายในตามกฎหมายมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัตรส่งเสริมการลงทุนในข้อ 3.2.3 ข้อ 3 และข้อ 4) ผลประกอบการของบริษัทอาจได้รับผลกระทบในทางลบหากภาครัฐเปลี่ยนแปลงนโยบายดังกล่าว

อย่างไรก็ดี บริษัทคาดว่า การเปลี่ยนนโยบายในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จะไม่ส่งผลกระทบต่อบริษัท ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบัน บริษัทได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนแล้วทั้งในส่วนที่ดำเนินธุรกิจอยู่ปัจจุบันและในส่วนขยายกำลังการผลิต ซึ่งที่ผ่านมา การเปลี่ยนนโยบายของภาครัฐจะไม่ส่งผลกระทบต่อโครงการที่อนุมัติไปแล้ว

สำหรับการยกเลิกมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดที่ภาครัฐอาจพิจารณายกเลิกในภายหลัง อาจส่งผลกระทบต่อบริษัทบ้างในด้านการแข่งขันจากคู่แข่งจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม บริษัทคาดว่าด้วยเทคโนโลยีการผลิตของบริษัทที่ทันสมัยและมีขีดความสามารถในการผลิตสินค้าได้ทัดเทียมคู่แข่งในตลาดโลก การยกเลิกมาตรการน่าจะส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์การสูงของบริษัทไม่มากนัก

1.6 ความเสี่ยงจากข้อพิพาททางกฎหมาย

ที่ผ่านมา บริษัทถูกผู้ถือหุ้นรายย่อยฟ้องร้อง โดยมีผู้ถือหุ้นรายย่อย 2 ราย ร่วมกันเป็นโจทก์ฟ้องบริษัท ซึ่งคำฟ้องอ้างว่า การทำบันทึกข้อตกลงระหว่างบริษัทกับเจ้าหนี้ซึ่งเป็นบริษัทที่เกี่ยวข้องรายหนึ่ง (บริษัท สยามเพาเวอร์ เจเนอเรชั่น จำกัด) เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2544 เป็นนิติกรรมที่เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตทำให้เจ้าหนี้ รวมทั้งโจทก์ที่เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับความเสียหาย โดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาว่าบันทึกข้อตกลงดังกล่าวเป็นโมฆะและเรียกค่าเสียหายจากบริษัทจำนวน 54,450,000 บาท

หลังจากนั้น ในวันที่ 25 กรกฎาคม 2548 ศาลมีคำพิพากษาให้ยกฟ้องคดีดังกล่าว เนื่องจากโจทก์ทั้งสองไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยและการกระทำของจำเลย หลังจากนั้นโจทก์ทั้งสองได้ทำการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้เพื่อขออุทธรณ์คดีดังกล่าว แต่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งไม่รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว เป็นเหตุให้คดีดังกล่าวถือว่าสิ้นสุดในชั้นการพิจารณาของศาล

หนึ่งต่อมายุหลังโจทก์ทั้งสองได้ทำการยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลที่พิพากษาไม่รับอุทธรณ์คดีดังกล่าวข้างต้น และการยื่นอุทธรณ์ดังกล่าวปัจจุบันยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หากศาลมีคำสั่งยื่นคำสั่งไม่รับอุทธรณ์คดีดังกล่าวจะถือว่าคดีดังกล่าวจบสิ้นสมบูรณ์ หากศาลมีคำสั่งให้ยกคำสั่งศาลเดิมจะทำให้คำร้องอุทธรณ์เป็นผล และคดีจะเข้าสู่ขบวนการของศาลอุทธรณ์ ซึ่งจะทำให้บริษัทยังคงมีความเสี่ยงจากความเสียหายจากข้อพิพาทดังกล่าว

1.7 ความเสี่ยงในการลงทุนของผู้ลงทุน

1.7.1 ความเสี่ยงจากการขายหุ้นแก่นักลงทุนเฉพาะเจาะจงต่ำกว่าราคาเสนอขายให้กับประชาชนในครั้งนี้

จากการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2547 เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2547 ที่ประชุมมีมติอนุมัติการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนของบริษัทให้แก่กลุ่มทุนแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งภายหลังได้มีการขายหุ้นให้นักลงทุนจำนวน 2,700 ล้านหุ้นในราคาหุ้นละ 1.60 บาทต่อหุ้นซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้วในขณะนั้นหรือคิดเป็นร้อยละ 27.84 หลังการขายหุ้นเพิ่มทุนให้กับประชาชนครั้งแรก ดังนั้นผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงในการมีต้นทุนสูงกว่ากลุ่มผู้ถือหุ้นกลุ่มดังกล่าว และอาจมีความเสี่ยงจากการลดลงของราคาหุ้นหากกลุ่มผู้ถือหุ้นดังกล่าวขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์

อย่างไรก็ดี ตามประกาศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรวมกับผู้ถือหุ้นรายอื่นๆ จำนวนร้อยละ 65 ของทุนจดทะเบียนหลังการขายหุ้นเพิ่มทุนให้กับประชาชนจะไม่สามารถขายหุ้นได้ภายในระยะเวลา 18 เดือน โดยจะทยอยขายได้คราวละไม่เกินร้อยละ 25 ทุกๆ หกเดือน ทำให้ผู้ถือหุ้นเดิมและนักลงทุนแบบเฉพาะเจาะจงบางส่วนคิดเป็นจำนวน 6,305 ล้านหุ้นไม่สามารถขายหุ้นได้ในทันทีที่หุ้นเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แต่ผู้ถือหุ้นอาจมีความเสี่ยงจากการลดลงของราคาหุ้นหากกลุ่มผู้ถือหุ้นดังกล่าวขายหุ้นหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาห้ามขาย

1.7.2 ความเสี่ยงจากการเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิให้กับกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงานบริษัทในราคาพิเศษ

จากการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 2/2547 เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2547 ที่ประชุมได้มีมติอนุมัติการจัดสรรใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นของบริษัทจำนวน 100 ล้านหน่วยให้กับกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงานของบริษัท โดยมีราคาการใช้สิทธิ 1 บาทต่อหุ้น ทั้งนี้กำหนดให้เริ่มใช้สิทธิได้ นับจากวันที่หุ้นของบริษัทเข้าทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นเวลา 1 ปี, 2 ปี, และ 3 ปี ตามลำดับในจำนวนปีละ 1 ใน 3 ของจำนวนที่ได้รับจัดสรร โดยแต่ละปีให้ใช้สิทธิได้ทุกสิ้นไตรมาส ผู้ลงทุนจึงมีความเสี่ยงในการมีต้นทุนสูงกว่าผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิ กลุ่มดังกล่าวและมีความเสี่ยงที่ราคาหุ้นอาจจะลดต่ำลงหากผู้ถือหุ้นกลุ่มดังกล่าวขายหุ้นหลังการใช้สิทธิ รวมถึงการที่ผู้ลงทุนจะมีสภาพความเป็นเจ้าของบริษัทน้อยลง(Dilution Effect)

หนึ่ง ใบสำคัญแสดงสิทธิที่ขายให้กรรมการ และพนักงาน มีจำนวนเพียง 100 ล้านหน่วย (โปรดดูรายละเอียดข้อ 9.3 คำตอบแทนผู้บริหาร) หากผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิ กลุ่มดังกล่าวใช้สิทธิในการแปลงสภาพทั้งหมด จะแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญจำนวน 100 ล้านหุ้น คิดเป็นสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ 1 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดหลังการขายหุ้นเพิ่มทุนให้กับประชาชน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยมากจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อราคาหุ้นและสภาพความเป็นเจ้าของบริษัท

1.7.3 ความเสี่ยงจากการที่ผลประกอบการภายหลังการปรับโครงสร้างหนี้อาจไม่สามารถบ่งชี้ผลประกอบการในอนาคต

เนื่องจากที่ผ่านมา บริษัทประสบปัญหาทางการเงินทำให้ต้องหยุดการผลิตชั่วคราวเป็นเวลา 2 เดือนเศษ และได้เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการระหว่างปี 2544 ถึงปี 2546 (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ 2.1 เรื่องลำดับเหตุการณ์ในการฟื้นฟูกิจการของบริษัท) ทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทรวมทั้งการเงินในอดีต ไม่สามารถบ่งชี้ถึงผลประกอบการในอนาคตได้ นอกจากนี้ งบการเงินของบริษัทยังมีรายการที่ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานและเป็นรายการที่ไม่ได้เกิดเป็นปกติของการดำเนินธุรกิจหลายรายการ เช่น กำไรจากฟื้นฟูกิจการ กำไรจากรายได้โอนกลับค่าเสียหายจากการผิดสัญญา กำไรจากตราสารสินทรัพย์ปรับคืนการด้อยค่าสินทรัพย์ ขาดทุนจากการด้อยค่าสินทรัพย์ ขาดทุนจากการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ ค่าเสียหายจากการผิดสัญญา (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ 12.1.1 และ 12.2.4) ดังนั้น หากผู้ลงทุนพิจารณาผล

ประกอบการในอดีตของบริษัท อาจทำให้การตัดสินใจการลงทุนผิดพลาด อีกทั้งหากใช้ผลประกอบการในอดีตในช่วงก่อนการฟื้นฟูกิจการเป็นมาตรฐานในการประมาณการผลประกอบการในอนาคต อาจทำให้การตัดสินใจลงทุนผิดพลาดได้

1.7.4 ความเสี่ยงจากการที่ผู้สอบบัญชีไม่แสดงความเห็นในงบการเงิน

ในช่วงปี 2544 ถึง ปี 2545 ผู้สอบบัญชีของบริษัทไม่สามารถแสดงความเห็นในงบการเงินดังกล่าวได้ โดยมีสาเหตุจากการไม่มั่นใจในความสามารถในการชำระหนี้จำนวน 35,629 ล้านบาท และความสามารถในการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่องเนื่องจากบริษัทประสบปัญหาขาดทุนจำนวนมาก (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับสรุปรายงานการสอบบัญชีในข้อ 12.1.1) ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงควรระมัดระวังในการใช้ข้อมูลในรายงานงบการเงินดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ภายหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และบริษัทได้ออกจากการฟื้นฟูกิจการในปี 2546 ผู้สอบบัญชีได้แสดงความเห็นในงบการเงินของบริษัทอย่างไม่มีเงื่อนไข ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นมา

1.8 ความเสี่ยงทั่วไป

1.8.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในธุรกิจนี้โดยเฉพาะ

นายสมศักดิ์ ลิขสวดีตระกูล ประธานเจ้าหน้าที่บริหารของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรม มีภาระคำประกันหนี้ให้กับบริษัทอื่นๆ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการปรับโครงสร้างหนี้ หากการเจรจาแผนปรับโครงสร้างหนี้ไม่ประสบความสำเร็จและประธานเจ้าหน้าที่บริหารไม่สามารถชำระหนี้ในฐานะผู้ค้ำประกันดังกล่าวได้ ประธานเจ้าหน้าที่อาจขาดคุณสมบัติในการเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ส่วนใหญ่ประสบผลสำเร็จไปแล้ว คงเหลือบริษัทจำนวนหนึ่งซึ่งอยู่ระหว่างการเจรจาขั้นสุดท้ายกับเจ้าหนี้สถาบันการเงินซึ่งคาดว่าจะการปรับโครงสร้างหนี้ดังกล่าวจะแล้วเสร็จในเวลาอันใกล้ จึงคาดว่าจะไม่ส่งผลต่อการดำรงตำแหน่งผู้บริหารของบริษัท อีกทั้งบริษัทได้มีการจัดโครงสร้างองค์กรอย่างเป็นสากล การบริหารงานมิได้พึ่งพิงผู้บริหารท่านใดท่านหนึ่งเป็นพิเศษ อีกทั้งบริษัทมีผู้บริหารและทีมงานที่มีความรู้ความสามารถในอุตสาหกรรมหลักดำรงตำแหน่งต่างๆ ในบริษัทตามโครงสร้างผังองค์กรที่กำหนดไว้ ดังนั้น หากประธานเจ้าหน้าที่บริหารไม่สามารถดำรงตำแหน่งได้ บริษัทก็ยังสามารถดำเนินงานต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง

1.8.2 ความเสี่ยงจากการไม่สามารถดำเนินการเนื่องจากปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้

บริษัทมีความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจจากปัจจัยซึ่งไม่สามารถควบคุมได้หลายประการ เช่น ภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุในเชิงอุตสาหกรรม การลอบวางเพลิง การก่อการร้าย ปัญหาและข้อผิดพลาดทางเทคนิค รวมถึงการประท้วงจากแรงงาน ประกอบกับ โรงงานซึ่งรวมกระบวนการผลิตทั้งหมดของบริษัทตั้งอยู่ในพื้นที่บริเวณเดียวกัน จึงทำให้บริษัทมีความเสี่ยงสูงที่อาจจะต้องหยุดประกอบธุรกิจของบริษัท หากเกิดเหตุการณ์รุนแรงหรือภัยพิบัติในแต่ครั้ง นอกจากนี้ การที่บริษัทซื้อเครื่องจักรจากผู้ผลิตเครื่องจักร ประกอบกับกระบวนการผลิตของบริษัทที่มีความซับซ้อนและอาจเป็นอันตรายจากความร้อนที่สูงมาก จึงทำให้บริษัทมีความเสี่ยงสูงที่จะมีปัญหาในการผลิตอันเนื่องมาจากความบกพร่องของเครื่องจักร หรืออุบัติเหตุในเชิงอุตสาหกรรมต่างๆ จากปัจจัยต่างๆ ข้างต้น อาจส่งผลกระทบในทางลบต่อธุรกิจ ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ดี เครื่องจักรของบริษัทเป็นเครื่องจักรจากผู้ผลิตชั้นนำซึ่งมีเทคโนโลยีเป็นที่ยอมรับทั่วโลก (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตในข้อ 3.2.1) ทำให้เป็นที่เชื่อมั่นในคุณภาพของเครื่องจักรและกระบวนการผลิตว่าไม่น่าจะเกิดปัญหาในกระบวนการผลิตรุนแรงถึงขั้นที่ก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้อย่างเป็นนัยสำคัญ ประกอบกับบริษัทได้ว่าจ้างพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญจากต่างประเทศซึ่งเชี่ยวชาญด้านการผลิตเหล็กโดยเฉพาะ อีกทั้งยังมีการฝึกอบรมพนักงานด้านการผลิตอย่างต่อเนื่อง ทำให้โอกาสที่จะเกิดความเสียหายจากการที่ต้องหยุดผลิตเป็นระยะเวลานานเนื่องจากการผิดพลาดของพนักงานมีน้อยมาก

สำหรับการไม่สามารถดำเนินการผลิตได้เนื่องจากปัจจัยอื่นๆ เช่น การก่อวินาศกรรม ภัยธรรมชาติ และการประท้วงจากผู้ใช้แรงงานนั้น บริษัทมีระบบรักษาความปลอดภัย โดยมีทั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่จ้างจากบริษัทภายนอก และมีพนักงานแผนกการรักษาความปลอดภัยซึ่งเป็นพนักงานประจำของบริษัทคอยตรวจตราการเข้า-ออกอย่างเข้มงวดตลอด 24 ชั่วโมง อีกทั้งภายในโรงงานยังมีระบบและเครื่องมือดับเพลิงที่มีมาตรฐานและมีจำนวนเพียงพอต่อการป้องกันเหตุอัคคีภัยทุกชนิดที่อาจเกิดขึ้น มีการฝึกอบรมพนักงานซ้อมดับเพลิงและซ้อมหนีไฟตามมาตรฐานของกรมแรงงาน นอกจากนี้ บริษัทได้ทำกรรมธรรม์ประกันภัยไว้กับบริษัท เทเวศประกันภัย จำกัด (มหาชน) และบริษัทประกันภัยร่วมอีก 6 บริษัท (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายชื่อบริษัทประกันภัยร่วมในข้อ 1.3.4) ซึ่งให้ความคุ้มครองความสูญเสียหรือเสียหายของทรัพย์สินในกรณีภัยที่เกิดการกระทำด้วยเจตนาร้ายและภัยธรรมชาติทุกประเภท